

pravila G. Bignot in C. Cavelier, so našteje paleogenske biocone bentonskih foraminifer in planktona. Večje nejasnosti so v tabeli pri navajanju obsega posameznih stopenj. Thanecij je ovrednoten kot zgornjepaleocenska stopnja. Zanesljiv stratotip za thanecij pa obsega samo vrhnji del te stopnje. Meja med paleocenom in eocenom je med thanecijem in cuisijem. Stratotipa za cuisij in ypresij obsegata celoten spodnji eocen in sta si skoraj identična. Stratotip za ilerdij je po omenjeni tabeli spodnji del cuisija ali ypresija. Stratotip za priabonij obsega srednji del zgornjega eocena. Kljub temu imenujejo zgornji eocen priabonij.

Podobnih nejasnosti je še precej. Treba jih bo čimprej rešiti in se odločiti za najboljše stratotipe. Morda bomo pri paleocenu lahko pomagali tudi mi z zveznimi karbonatnimi profili in z bioconami bentonskih foraminifer iz naših krajev?

Rajko Pavlovec

Hans Schaub: Nummulites et Assilines de la Téthys paléogène. Taxinomie, phylogénèse et biostratigraphie. Schweizerische Paläontologische Abhandlungen, vol. 104 do 106, Basel, 1981. Obseg 236 strani, 115 slikovnih tabel. Format 23 × 32 cm. Kartonirano.

Sredi prejšnjega stoletja so začeli numulitine ceniti kot pomembne fosile za raziskave paleogenskih plasti. Od takrat do danes je bilo objavljenih veliko del, med njimi nekaj monografij z opisi numulitov, asilin in nekaterih drugih rodov. Našli so veliko vrst in podvrst, tako da smo do danes že skoraj izgubili pregled celo nad pomembnejšimi, kaj šele nad vsemi numulitinskimi oblikami. Prav zato se je lotil monografske obdelave numulitov in asilin prof. dr. Hans Schaub, ravnatelj Naravoslovnega muzeja v Baslu. Tem fosilom se je posvečal vse življenje, saj je že leta 1951 izdal obsežno delo, seznam njegovih publikacij s področja numulitin pa je zelo dolg.

Najnovejša monografija numulitov in asilin obsega tri knjige velikega formata. V prvi knjigi je besedilo in na koncu so risbe opisanih vrst in podvrst. Med besedilom kaže 116 slik nadržnosti numulitinskih hišč, zavojne diagrame in drugo. Drugi dve knjigi vsebujeta velike table s fotografijami numulitov in asilin. Na tablah je skupno 200 črno-belih slik in 5000 fotografij.

H. Schaub opisuje v monografiji 132 vrst numulitov, med njimi je 28 novih, 25 numulitnih podvrst, med njimi 6 novih, 27 vrst asilin, med njimi 9 novih in 10 asilinskih podvrst, med njimi 2 novi. Pri vsaki vrsti in podvrsti je točna definicija po možnosti holotipa, starost vrste, nahajališče holotipa in drugih primerkov pa še vrsta podatkov. Posebej pomembno je to, da je H. Schaub skušal uvrstiti numulite in asiline v razvojne nize, ki jih navaja kar 24.

V prvem delu besedila so navedeni podatki o morfologiji numulitov in asilin, o prepariranju, opisovanju, osnovah taksonomije, našteje so biocone in prikazan je razvoj teh fosilov. Pomembno je zlasti, da H. Schaub rodu *Nummulites* ne deli na podrodove, ampak razporeja znane vrste v razvojne nize.

V drugem delu besedila so opisana najdišča in označena je njihova starost. Za nas so pomembna najdišča v Furlaniji, na otoku Krku (v okolici Vodice in Dobrinja, kjer so bili nabrani numuliti in asiline v zgornjecuisijskih in spodnjelutecijskih plasteh) in na Rabu (med Mamonom in Loparjem ter pri Matovici, določene so bile vrste iz spodnjega, srednjega in zgornjega lutecija). Slovenijo je prepustil avtor domačim raziskovalcem.

Najobsežnejši del besedila je posvečen opisom numulitov in asilin. Med temi naj omenimo nekaj za nas pomembnih podatkov. Že večkrat najden numulit, ki smo ga do sedaj v naših krajih označevali kot *Nummulites aff. campesinus*, je opisan kot nova vrsta *N. kapelloi*. Iz Kotarč (Guttaring) na Koroškem je opisana spodnjecuisijska vrsta *Nummulites pavloveci*, ki jo lahko pričakujemo tudi pri nas. Zanimiva je razvejanost razvojnih nizov skupine *Nummulites laevigatus*. V enem razvojnem nizu so vrste *Nummulites quasi-laevigatus* Pavlovec (znan iz Slovenije), *Nummulites hagni* Pavlovec (znan iz Turčije), *Nummulites laevigatus* (Bruguière). V drugem razvojnem nizu so *Nummulites manfredi* Schaub in *N. britannicus* Hantken.

Obliko *Assilina* ima H. Schaub za podrod rodu *Operculina*, čeprav dosledno opisuje vse vrste in podvrste le s podrodovnim imenom, npr. *Assilina spira spira* (De Roissy). Za nas je posebej zanimiva nova podvrsta *Assilina spira abrardi*, ki smo jo prej v naših krajih označevali kot *Ass. spira* 1, maja 1981 pa opisali kot novo vrsto *Ass. istrana* Pavlovec. Ko je izšla publikacija z opisom vrste *Assilina istrana*, so bile table za Schaubovo monografijo že natisnjene. Ta oblika je živela v spodnjem luteciju. V srednjem luteciju je znana *Assilina spira spira* (De Roissy), ki smo jo pri nas nekaj časa označevali kot *Ass. spira* 2.

Iz Goriških Brd je bila opisana vrsta *Assilina* sp. (n. sp. Peyrac, Schaub), ki je sedaj v monografiji *Ass. cuvillieri* n. sp. V zgornjecuisijskem flišu v Goriških Brdih je bila najdena *Assilina medanica* Pavlovec. To vrsto H. Schaub priznava, vendar ji prišteva le oblike B iz Goriških Brd, medtem ko oblike A uvršča v zelo podobno vrsto *Assilina suteri*, ki jo v monografiji opisuje kot novo.

Monografija H. Schaub je temeljni kamen za nadaljnje raziskave numulitov in asilin, obenem pa temeljita revizija doslej znanih vrst in podvrst.

Rajko Pavlovec

John W. Huddle & John E. Repetski: **Conodonts from the Genesee Formation in Western New York**. Geological Survey Professional Paper 1032-B, 66 strani, 32 tábel, 6 tabél. Broširano, format 29 × 23 cm, Washington, 1981.

Publikacijo je za objavo pripravil J. E. Repetski, ker njen dejanski avtor J. M. Huddle pred svojo smrtjo ni uspel končati poročila o zbranem materialu.

Formacija Genesee iz države New York se v ameriški literaturi večkrat omenja, ker vsebuje naftonosni črni skrilavec. Njene kamenine so nadrobno